

РЕШЕНИЕ

№ 2398

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1641** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение без дата по НАХД № 6074 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 109 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-256 / 06. 02. 2021 г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на Я. Ж. Т., е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 178д от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Т., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. и С. и писмените доказателства, представени с

наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 29. 11. 2020 г., около 16.205 часа, в [населено място], [улица], с посока към [улица] Я. Т. паркира товарен автомобил „Рено Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС], на място определено за паркиране на хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак „Д21“.

На същата дата 29. 11. 2020 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № СОА21-РД11-256 / 06. 02. 2021 г. от заместник кмет на Столична община.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложенияте Заповед № СОА20-РД09-1060 / 13. 01. 2020 г. и Заповед № СОА19-РД09-11 / 04. 01. 2019 г. на кмета на Столична община.

В същото време, от страна на районния съд безспорно е установено съставомерността на извършеното от Т. нарушение.

От разпита на свидетелите К. и С., същите потвърждават посоченото в акта макар и да не си спомнят подробности относно нарушението.

Съгласно чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, освен в посочените в ал. 1 случаи паркирането е забранено на места, определени за хора с трайни увреждания.

В конкретния случай, изрично в съставения АУАН е посочено, че жалбоподателят е паркирал управлявания от него автомобил на място определено за паркиране на хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак „Д21“.

На основание чл. 54 от Правилника за прилагане на ЗДП, пътен знак Д21 обозначава „Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания“.

В случая независимо от твърденията в жалбата, че мястото за паркиране нямало специална маркировка, безспорно същото е било обозначено със съответния пътен знак.

Видно и от приложения от жалбоподателя снимков материал, като част от възраженията срещу акта, ясно се вижда поставения пътен знак „Д21“, както и означението, че същият се отнася за две места.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила. Видно е, че подадената касационна жалба е бланкетна и същата не съдържа конкретни пороци на решението, представляващи касационни основания, поради което и съдът не дължи допълнително произнасяне с оглед предмета на касационната проверка.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са

били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. На основание ал. 5 на същия член, В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без дата по НАХД № 6074 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Я. Ж. Т. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.